

Pescarul din amurg

Daniel Vișan-Dimitriu

Te-am așteptat de-atâtea ori să vii
încât și timpul mi-e prieten bun,
chiar dacă se oprește când îi spun
să se grăbească-n clipele pustii.

Priveam, absent, un răsărit timid
ce-mi învelea, cu tainicul veșmânt,
un gând nepotolit și prea avid
să-ți fie-alături, sol trimis de vânt

Sau umbră, sau pescarul din amurg
cu plasa care-așteaptă câte-un vis
din apele pe care-un demiurg
le-aduce din al timpului abis.

Te-am așteptat la câte-un miez de zi
tot căutând un adăpost de dor
sub umbre ce păreau, mereu, a ști
că zâmbetu-mi ascunde-un călător.

Și ai venit, atrasă de-un alai
în care versul meu era un cânt,
iar inimii ai îndrăznit să dai,
spre fericire, ultimul avânt.

Vom încerca-mpreună să călcăm
cărări ce numai visele parcurg
și-o melodie nouă să cântăm,
doar tu și eu, pescarul din amurg.